

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, London — Zjednoczone Królestwo) — Asda Stores Ltd przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-372/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy kodeks celny — Przepisy wykonawcze — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Załącznik 11 — Niepreferencyjne pochodzenie towarów — Odbiorniki telewizyjne — Pojęcie „istotnego przetworzenia lub obróbki” — Kryterium wartości dodanej — Ważność i wykładnia — Układ stowarzyszeniowy EWG-Turcja — Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia — Bezpośrednia skuteczność — Wykładnia)

(2008/C 51/33)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asda Stores Ltd

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, London — Zgodność z prawem wspólnotowym załącznika nr 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str. 1) — Reguły określania niepreferencyjnego pochodzenia towaru — Odbiorniki telewizji kolorowej wyprodukowane w Turcji, których kineskopy pochodzą z Chin lub Korei

Sentencja

- 1) Analiza pytania pierwszego nie wykazała jakiegokolwiek elementu, który mógłby wpłynąć na ważność przepisów zawartych w kolumnie 3, w pozycji 8528 Nomenklatury Scalonej wymienionej w załączniku 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny.
- 2) Przepisy zawarte w kolumnie 3, w pozycji 8528 Nomenklatury Scalonej wymienionej w załączniku 11 do rozporządzenia nr 2454/93 należy interpretować w ten sposób, że dla obliczenia wartości nabytej przez odbiorniki telewizji kolorowej przy ich wytworzeniu w warunkach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, nie należy odrębnie określać niepreferencyjnego pochodzenia oddzielnej części, takiej jak płyta głowna.
- 3) Artykuł 44 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia w życie ostatniego etapu unii celnej w związku z art. 47 ust. 1-3 protokołu dodatkowego podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli

oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r., załączonego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją podpisanego w Ankarze w dniu 12 września 1963 r. z jednej strony przez Republikę Turcji, a z drugiej przez państwa członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Wspólnotę, zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty na mocy decyzji Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. oraz art. 45 i 46 rzeszonej decyzji nr 1/95 nie są bezpośrednio skuteczne przed sądami krajowymi i nie umożliwiają indywidualnym podmiotom gospodarczym powołania się w uzasadniony sposób na ich naruszenie w celu zakwestionowania obowiązku zapłaty ceł antydumpingowych, które w innym przypadku podlegałyby zapłacie. Artykuł 47 decyzji nr 1/95 jest bezpośrednio skuteczny i podmioty prawa, wobec których znajduje on zastosowanie mają prawo powołać się na niego przed sądami państw członkowskich.

- 4) Artykuł 47 decyzji nr 1/95 należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on, aby informacje, które umawiające się strony, przyjmujące środki antydumpingowe, powinny przekazać Połączonemu Komitetowi ds. Unii Celnej na podstawie art. 46 decyzji nr 1/95 lub Radzie Stowarzyszenia na podstawie art. 47 ust. 2 protokołu dodatkowego, zostały przekazane podmiotom gospodarczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH przeciwko Hauptzollamt Bielefeld

(Sprawa C-374/06) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Dyrektywa 92/12/EWG — Wyroby objęte podatkiem akcyzowym — Znaki skarbowe — Odstępstwo z naruszeniem prawa od systemu zawieszenia podatku — Kradzież — Dopuszczenie do konsumpcji w państwie członkowskim kradzieży — Brak zwrotu kosztu znaków skarbowych innego państwa członkowskiego nałożonych już na kradzione wyroby)

(2008/C 51/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Bielefeld

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, str. 1) — Odmowa zwrotu przez państwo członkowskie kwoty zapłaconej z tytułu otrzymania znaków skarbowych nałożonych na wyroby tytoniowe, które następnie w sposób niezgodny z prawem zostały wyłączone z systemu zawieszenia podatku na terytorium innego państwa członkowskiego, co wywołało obowiązek zapłaty podatku akcyzowego w owym innym państwie członkowskim — Kradzież papierosów

Sentencja

Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia Rady (WE) nr 807/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowującego do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (jednomyślność) nie stoi na przeszkodzie stosowania przepisów państwa członkowskiego, które wykluczają możliwość zwrotu kwoty zapłaconej tytułem nabycia znaków skarbowych wydanych przez to państwo członkowskie w przypadku, gdy znaki skarbowe zostały nałożone na wyroby objęte podatkiem akcyzowym przed dopuszczeniem ich do konsumpcji w tymże państwie członkowskim, a wyroby te zostały skradzione w innym państwie członkowskim, co wywołało obowiązek zapłaty podatku akcyzowego w owym innym państwie członkowskim, i gdy nie przedstawiono dowodu na to, że skradzione wyroby nie będą sprzedawane w państwie członkowskim, które wydało znaki skarbowe.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Landesanstalt für Landwirtschaft przeciwko Franz Götz

(Sprawa C-408/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Działalność gospodarcza — Podatnicy — Podmioty prawa publicznego — Agencja sprzedaży kwot mlecznych — Działalność rolnych agencji skupu interwencyjnego i sklepów dla personelu — Znaczące zakłócenie konkurencji — Rynek geograficzny)

(2008/C 51/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Landesanstalt für Landwirtschaft

Strona pozwana: Franz Götz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 4 ust. 5 akapit drugi i trzeci oraz załącznika D pkt 7 i 12 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Wystawianie faktur bez odrębnego wskazania podatku VAT z tytułu ilości referencyjnych dla mleka — Ocena, czy podmiot utworzony przez Land i zajmujący się sprzedażą ilości referencyjnych dla mleka producentom mleka w zamian za wynagrodzenie ma charakter podatnika

Sentencja

- 1) Agencja sprzedaży kwot mlecznych nie jest ani rolną agencją skupu interwencyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit trzeci szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy Rady 2001/4/WE z dnia 19 stycznia 2001 r., w związku z pkt 7 załącznika D do niej, ani sklepem dla personelu w rozumieniu powołanego art. 4 ust. 5 akapit trzeci w związku z pkt 12 załącznika D do tejże dyrektywy.
- 2) Nieopodatkowanie agencji sprzedaży kwot mlecznych w zakresie czynności, które dokonuje lub działalności, którą prowadzi w charakterze organu władzy publicznej w rozumieniu art. 4 ust. 5 szóstej dyrektywy 77/388, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy 2001/4, nie może wywoływać znaczącego zakłócenia konkurencji ze względu na okoliczność, że agencja ta nie styka się — w sytuacji takiej, jak rozpatrywana w sprawie przed sądem krajowym — z podmiotami prywatnymi świadczącymi usługi pozostające w stosunku konkurencji z usługami publicznymi. Jako że stwierdzenie to odnosi się do wszystkich agencji sprzedaży kwot mlecznych działających na danym obszarze przenoszenia określonym przez państwo członkowskie, należy wskazać, iż obszar ten stanowi właściwy rynek geograficzny dla celów ustalenia, czy wystąpiło znaczące zakłócenie konkurencji.

(¹) Dz.U. C 310 z 16.12.2006.